

Prosme, aby nás Panna Maria naučila tajemství ticha,
jež se mění ve chválu, usebranost,
jež připravuje k meditaci, lásce k přírodě, jež rozkvete do plného díkyvdání Bohu.

Benedikt XVI., Mariánské myšlenky

OBSAH

Úvodník Úvodní slovo	3
Rozhovor s Želmírou Matlochovou, animátorkou Klubu aktivních seniorů: Klas je místo, kde se senioři mohou cítit přijati	4
Představujeme farnost Semily	7
Zprávy z diecéze Kněžské svěcení	10
Církevní stavby v diecézi S Radkem Rejškem za zvony litoměřické diecéze	11
Zprávy z diecéze Krátké zprávy z diecéze	12
Napsali jste Příspěvky čtenářů	16
Charita Oblastní charita Ústí nad Labem Tříkrálová sbírka 2013	18 19
Pozvánky Pozvánky, knižní nabídka, pořad Studia Štěpán Radia Proglas Z diářů biskupa a generálního vikáře plnomocné odpustky: přehled míst JABOK: vzdělávací kurzy	20 22
Fotogalerie Kněžské svěcení, Litoměřice	23

**Fotografie
na titulní straně
časopisu:**
Karel Pech

*Fotografie bez
vedení autora
Jana Michálková
a Miroslav Zelenka*

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
leden 2013 • 18. ročník • 1. číslo • 20 Kč

BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ

Vážení čtenáři,

dostáváte do rukou první číslo diecézního časopisu Zdislava roku 2013. I v tomto roce plánujeme vydat deset čísel. Cena zůstává stejná jako v předchozích letech, tj. za jedno číslo zaplatíte 20 Kč.

Objednávky a distribuce

Objednávky a distribuci časopisu Zdislava zajišťuje prostřednictvím Posťservisu Vydavatelství IN, s.r.o., z Jablonce nad Nisou. Zároveň také vyřizuje reklamace čtenářů, jimž nebyla předplacená Zdislava doručena. Objednávky i reklamace můžete vyřídít elektronicky na adrese: zdislava@in.cz nebo telefonicky na čísle: (+420) 775 598 604.

Časopis Zdislava si můžete objednat také písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, Litoměřice 412 88, elektronicky na adrese: zdislava@dltm.cz, případně telefonicky na čísle: (+420) 416 707 536.

Platby

Od 1. ledna 2013 budou platby předplatitelů počítány takto:

- **předplacené bude účtováno na dobu jednoho roku**, tzn. 12 po sobě jdoucích měsíců (tj. 10 čísel x 20 Kč rovná se 200 Kč)
- vše, co bude zasláno nad rámec této částky 200 Kč, bude považováno za finanční dar určený na pokrytí nákladů spojených s vydáváním tohoto časopisu. Na tento dar je možné vystavit na základě žádosti dárce potvrzení o poskytnutí daru církevní právnícké osobě.

Finanční dar na provoz časopisu je možné poskytnout:

- **on-line** převodem
- **na adresu:** Biskupství litoměřické, Dómské náměstí 1/1, 412 88 Litoměřice
- **na bankovní účet** číslo: 1002148329/0800 - Česká spořitelna, a.s.

V případě bezhotovostního převodu napište do zprávy pro příjemce svoje jméno a adresu, popř. název organizace a IČO.

Na vyžádání vám zašleme potvrzení o daru pro daňové účely.

Finanční dar je možné poskytnout také prostřednictvím platebních karet na <http://platby.dltm.cz/>, tento účet však **není určen pro zaslání předplaceného**.

Na podzim jsme vás informovali o tom, že jsme na internetových stránkách Biskupství litoměřického zprovoznili novou sekci, nazvanou „Jak nás podpořit“. Zájemci na jednom místě naleznou veškeré potřebné informace o možných způsobech, jak pomoci projektům realizovaným na území litoměřické diecéze. Zároveň vám nabízíme vám příběhy těch, které mohly být díky mnoha dobrodincům a dotacím úspěšně dokončeny. Více na: <http://dltm.cz/jak-nas-podporit>

Svým darem podpoříte činnost Biskupství litoměřického obecně, nebo si můžete zvolit některý z projektů. V případě příspěvku na konkrétní projekt uveďte, prosím, jeho název do zprávy pro příjemce, nebo jej můžete podpořit přímo, je-li tato možnost uvedena.

V únorovém čísle Zdislavy

- ▶ budeme hovořit s **P. Janem Rajlichem OP**, administrátorem Římskokatolické farnosti – děkanství Jablonné v Podještědí, rektorem baziliky sv. Vavřince a sv. Zdislavy a strážcem hrobu sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí
- ▶ navštívíme **farní obvod Vejprty** (plzeňská diecéze), který bude od 1. ledna 2013 připojen k litoměřické diecézi
- ▶ představíme **Oblastní charitu Šluknov**
- ▶ přineseme **pozvánky, zprávy z diecéze**, a pokud nám napíšete, i příspěvky vás, našich čtenářů

Klas je místo

kde se senioři mohou cítit přijati

Paní Matlochová, co to je KLAS?

Klas je zkratka pro Klub aktivních seniorů, seniorský program, kterého vlastníkem a garantem je brněnské Centrum pro rodinu a sociální péči. Setkání seniorů, která v KLASu probíhají, trvají přibližně dvě a půl hodiny a mají

čtyři, řekněme, pilíře: trénink paměti, trénink motoriky, nácvik seniorských kompetencí a psychohygienu. Vždycky je stanoveno určité téma a všechny aktivity jsou na toto téma zaměřeny - ať už je to paměťová rozcvička, přednáška, promítání nebo motorická cvičení. Vše by mělo vzájemně korespondovat.

Odkud se KLAS vzal?

KLAS začal v brněnské diecézi, když hledali naši brněnští kolegové způsob, jak odpovědět na potřeby seniorů. Inspirovali se rakouskými programy a upravili je pro naše poměry. Dali tomuto programu název KLAS, který jej také vystihuje: Klub aktivních seniorů. A potom ze spojení několika KLASů vznikly SNOPy. SNOP znamená Spolupráce na oblastní pobožce. Vedoucí SNO-Pu řeší problémy jednotlivých KLASů v regionu či vikariátě.

Jak jste se ke KLASu dostala Vy?

Jako slepý k houslím! Jednoho krásného dne mi pan arciděkan Radek Jurnečka oznámil, že mě zapsal na kurz animátorů seniorů. Tehdy jsem pracovala jako pastorační asistentka ve farnosti. Zeptala jsem se: „Otče, znamená to, že se budu letos věnovat seniorům?“ - „Ano, přesně tohle jsem měl na mysli.“ A už to bylo. Ze začátku, dokud jsem neabsolvovala kurz, jsme mívali setkání seniorů jenom podle mých představ a možností. Potom jsem absolvovala kurz v Brně a uzavřeli jsme s centrem smlouvu. Od té doby funguje KLAS na libereckém arciděkanství už třetím rokem. V České republice slaví pět let.

Říkáte, že je důležité, aby se u vás senioři cítili dobře?

Ano, to je velice důležité. Právě proto se snažíme o příjemnou

Želmíra J. Matlochová je první animátorkou KLASu, Klubu aktivních seniorů, v naší diecézi. S touto službou začala před téměř třemi lety. O své dobrovolnické práci i o svých přátelích vypráví s nadšením. Jak říká, nejdůležitější je, aby KLAS odpovídal na skutečné potřeby a přání seniorů, aby se v něm lidé cítili dobře, přijatí a pochopení. V následujícím rozhovoru přinášíme základní informace o tomto dobrém díle, kterému přejeme, aby se časem rozmnožilo do požehnaného bohatého SNOpu, nejen v naší diecézi.

atmosféru. I prostředí musí být uzpůsobeno tak, aby se senioři cítili dobře. V polovině setkání je vždycky přestávka na malé občerstvení, které připraví účastníci společně s animátorem, třeba bábovka a čaj. Je to také čas pro popovídání, vzájemnou výměnu informací.

Je důležité, aby to byl opravdu prostor pro ně. Prostor, kde se mohou zmýlit, kde mohou udělat chybu, kde nemusejí všechno vědět. Venku, nebo i v rodině mohou zápasit s tím, že „babička tomu nerozumí, babička už je stará“, kolem sebe vidí anglické nápisy, všude se vyžaduje technika, internet, počítač a tak dále - to jsou věci, které jsou pro seniory častokrát „španělská vesnice“. S tím, jak ubývá zdraví a různé schopnosti, se cítí odstrčeni. Chceme, aby se na našich setkáních cítili přijatí.

A také mohou být mezi svými vrstevníky. Vzpomínat na to, co bylo před třiceti, šedesáti lety, na věci, které byly skvělé, i na ty, které tak dobré nebyly. Mohou prožívat radost a mít pocit že „tady můžeme být takoví, jací skutečně jsme“.

Společenství si také samo rozhoduje, jak často se bude setkávat - podle možností a potřeb seniorů. Někde mají setkávání jednou do měsíce, jinde dvakrát. V Liberci je máme každý týden, protože to účastníkům tak vyhovuje. Jsme malé společenství (je nás osm), ale myslím, že moc pěkné. Vše závisí na potřebách a možnostech jak seniorů, tak i animátora.

V čem se KLAS liší od jiných aktivit pro seniory?

Na KLASu se mně osobně nejvíce líbí, že je pestrý. Pro toho, kdo má potřeby duchovního rázu, je tam prostor pro modlitbu i přednášky s křesťanským zaměřením. Pro toho, kdo se chce jinak vzdělávat, existují další možnosti. Teď máme například každý měsíc jednu lékařskou přednášku. Paleta činností je široká, takže ten, kdo není dobrý v luštění křížovek, rébusů nebo v matematických cvičeních, se najde v něčem jiném. Děláme i rukodělné práce. Každý si může najít něco, co ho zajímá a baví. Proto, že se jedná o společenství, které se pravidel-

Výroba adventních věnců s hosty. Foto Marcela Patočková

ně setkává, je také příležitost pro vznik nových přátelství. A třeba zrovna včera jsme zpívali novou písničku. Vždycky jednou do měsíce během setkání blahopřejeme všem, kdo mají v tom měsíci svátek nebo narozeniny. Moc se jim líbí, když slyší: „Aničko, dobře, že jsi s námi, teď jen pro tebe zpíváme, máš svoje místo mezi námi, tvoje jméno voláme.“ Pak oslavenkyni zavoláme a dostane kytičku - což je sice malý symbolický dárek, ale přinese mnoho radosti.

Zajímavé je také to, že přicházejí lidé různých povah, charakterů, lidé z různých vrstev. A právě ta pestrost je na KLASu nádherná. Krásně se doplňují a je úplně jedno, jestli přichází člověk s vysokoškolským nebo základním vzděláním. Protože každý něco umí, každý může do tohoto společenství něčím přispět. A když je animátor aspoň trošičku kreativní, citlivý a umí vyzdvihnout jejich schopnosti, tak se tam opravdu každý může cítit dobře.

Je tohle také předmětem školení?

Já myslím, že na to stačí troška citu. Proto je také dobré, a v našich materiálech se to píše, že na kurz animátora opravdu není potřeba žádné předchozí vzdělání, maturita ani titul, tento kurz může opravdu absolvovat každý. Pro mě bylo dobrou školou, že jsem tři čtvrtě roku pečovala o svou maminku v její těžké nemoci. Pro tuto práci to byla nesmírně cenná, nenahraditelná zkušenost. Už vím, jak mohu přistupovat k starším lidem.

Mohou absolventi kurzu pracovat profesionálně v sociálních službách?

Většina animátorů, řekla bych 80 procent, slouží jako dobrovolníci. Ti, kdo to dělají v rámci svého zaměstnání, pracují buďto v církvi jako pastorační asistenti ve farnosti, či v diecézních centrech pro rodinu, nebo jako zaměstnanci domovů důchodců.

Jak je to s KLASem u nás, v litoměřické diecézi?

V Libereckém kraji jsme zatím takovou první vlašťovkou my na arciděkanství v Liberci, ale už přicházejí žádosti i z dalších farností. V Jablonném v Podještědí funguje nový KLAS od září letošního roku. A jak vznikl? Vypravili jsme se tam s našimi seniory z Liberce na pouť druhý den po svátku svaté Zdislavy. Chtěla jsem vybrat takový termín, kdy tam nebude nával, aby si senioři mohli pouť prožít v klidu. Kdo chce jít na velkou pouť, tak prostě jde, ale starší lidé už většinou takhle nikam nejezdí. Mají problém s chůzí nebo není volné místo na sezení a tak dále. Šli jsme pěšky pěkně pomaloučku z Lvové kolem studánky, s růžencem, mezi krátkými rozhovory jsme si dali i svačinku nebo písničku.

KLAS Liberec. Foto Želmíra Matlochová

S otcem Janem Rajlichem jsme měli domluvenou mši svatou u svaté Zdislavy u bočního oltáře, potom sešel s námi dolů do krypty. Měla jsem pro seniory připravené materiály, aby každý mohl číst invokace litaní. A když nás otec Rajlich viděl, jak si to hezky „užíváme“, tak se zeptal: „A u nás by to nemohlo být?“ - „Mohlo!“

Domluvili jsme si setkání, kdy jsem mu vysvětlila, co KLAS je a jak je možné ho vytvořit, a termín tzv. ochutnávky - tak říkáme prezentaci pro seniory nebo pro ty, kdo by s nimi chtěli pracovat. Je to ukázková hodina ve zkratce, při které si mohou přítomní zavčít, zatančit, zalustit - opravdu od každého je kousek, všechno si mohou vyzkoušet. A pak se roz-

Svědectví

Z pohledu účastnice pouti do Jablonného

Když jsem v roce 1994 byla shledána natolik postižená, že jsem byla zařazena mezi důchodce (invalidní III. stupně), i když mně bylo teprve 49 let, myslela jsem, že už mě v životě nečeká nic nového nebo pěkného.

Bůh však měl se mnou ještě nějaké plány. Díky operaci, která mně zachránila život (nástrojem v Božích rukou byl vynikající neurochirurg MUDr. Petr Suchomel), jsem se dožila dvou vnuků a zatím jedné svatby, seznámila jsem se s řadou dobrých lidí a poznala jsem Pána Ježíše, který mě teď vede svým svatým Duchem. A právě v období Letnic jsme se s Klubem aktivních seniorů vydali do Jablonného v Podještědí za svatou Zdislavou, se kterou jsem se dosud setkávala spíš v Českém Dubě. Ten výlet mě nesmírně obohatil. Zase jsem po několika letech jela vlakem. Naučila jsem se skoro celý text písně „Lid český z víry staleté“. A poprvé jsem na vlastní oči spatřila ostatky této „hvězdy Moravy“, mladé kněžny, která zemřela ve věku 32 let („svých pozemských pár let rozvinula v rajský květ...“).

Byla mezi námi sestra Eva, která učinila před lety osobní zkušenost se zázračným působením svaté Zdislavy. Zastavili jsme se také u nedávno požehnané studánky (1. května 2012), a protože počasí nám přálo, osvěžovali jsme se pramenitou vodou. Jozefka naplnila několik lahví, které nám pak v Liberci na nádraží rozdala.

Mě zaujalo, jak víra v Pána Ježíše sblízuje lidi. Buď Bohu díky.

Zdeňka Sluková, KLAS Liberec

hodnou, jaký způsob spolupráce si vyberou. Jsou dvě možnosti: Za prvé je možnost mít KLAS v celé šíři. Organizace (např. domov důchodců, farnost, obec) uzavře smlouvu s brněnským centrem a vyšle někoho na kurz, který trvá šedesát hodin. Po jeho absolvování dostane animátor certifikát a materiály pro setkávání na celý rok. Jsou to různá témata zpracovaná staršími animátory a pracovní listy, luštěnky, rébusy,

matematická cvičení. Animátor KLASu má závazek absolvovat během roku tři jednodenní semináře, centrum se zase zavazuje, že bude o animátora trvale pečovat. Vedoucí SNOpu s animátory komunikuje a organizuje pro ně dvakrát do roka setkání, aby se mohli poznat, vyměnit si nápady, popovídat si o problémech, se kterými zápasí, vzájemně se povzbudit, poradit se, získat další materiály nebo kontakty a další

informace, které jim pomáhají v práci. Jak je vidět, o další vzdělávání animátora je postaráno.

Potom existuje druhá možnost, setkání seniorů s prvky KLASu. To znamená, že organizace, která chce pořádat setkání pro seniory, vyšle svého animátora na kurz A KLAS a dál už si vše organizuje nezávisle. Nemají smlouvu s KLASem, ale ani centrum nemá vůči nim žádné závazky.

Jaké jsou aktivity KLASu v Liberci?

Mohu vám ukázat [v kronice – pozn. red.], co jsme dělali v posledním roce. Byli jsme třeba na zámku v Zákupích. V létě se snažíme alespoň dvakrát do měsíce vyjít někam ven. To je pro seniory velice zajímavé z toho důvodu, že sami si už netroufnou někam jít. Jedna paní mi řekla: „Já jsem dvacet let neseděla ve vlaku!“ Byla po těžké nemoci a výlet byl pro ni velký zážitek. Na našich výletech nejde jen o to, že se někam podíváme a získáme nějaké, třeba historické vědomosti. Všude se snažíme zakomponovat naše tréninky paměti a zábavná cvičení. Naší zatím nejdelší cestou, dvoudenní, byl výlet na Svátý kopeček, Turzovku a do Terchové. Podnikli jsme také literární výlet „Po stopách Karolíny Světlé“.

V zimních měsících v rámci setkání například promítáme filmy. Získali jsme povolení od některých vydavatelství na veřejnou produkci filmů. Na jiné akce, přednášky nebo různé rukodělné činnosti, třeba vyrábění adventních věnců nebo zdobení perníčků před Vánocemi, zveme i lidi, kteří pravidelně do KLASu nechoď. Byli jsme také v Praze na výstavě „Anežka Česká, princezna a řeholnice“. Myslím, že velký úspěch měla naše postní duchovní obnova pro seniory.

Jaký prvek programu KLASu je nejoblíbenější?

Všude, kam přijdeme, je vždy nejvíce radosti z tanců vsedě. Opravdu, i ti, kteří nikdy v životě netancovali, si rádi při těchto tancích užijí legraci, zábavu, uvolní se, nebo dokonce „odvážou“.

Ptala se Hana Klára Němečková

Hlásíme se z farnosti Semily,

Kostely

Rok 2011: oslavy 100 let posvěcení farního kostela

„Chtěli jsme povzbudit farnost k životu,“ poodkrývá R.D. Gajdošík motivaci celoročních oslav. V kostele se konaly koncerty, věž byla zpřístupněna turistům. Vyšla kniha „Semilské varhany mají 100 let“ Jana Tomička. V květnu několik farníků podniklo pouť do chorvatského Zadaru, místa, kde působil v letech 1823-1830 semilský rodák arcibiskup Josef František Novák. Od 21. října do 6. ledna 2012 potom probíhala výstava ve Státním okresním archivu Semily s titulem „100 let děkanství v Semilech“. Pro děkanství byly pořízeny čtyři informační tabule a sestaven barevný průvodce. Muzikant Petr Matoušek složil píseň „Chrám stoletý“, již v Semilech dvakrát uvedl pěvecký sbor Jizeran. Vycházely články v místních novinách. A farnost se poprvé účastnila Noci kostelů, s velkým úspěchem. (Podle článku PhDr. Ivo Navrátila Oslavy 100. výročí posvěcení kostela sv. Petra a Pavla, Semilské noviny číslo 1/2012, s. 10.)

*Farní kostel sv. Petra a Pavla
Byl zbudován jako trojlodní
románská bazilika v letech
1908 až 1911 na místě
menšího barokního kostela
architektem Bohumil Štěrbou*

těmito slovy začínal stručný dopis, který přišel do redakce Zdislavy od pana Václava Zahrádky. „Chtěl jsem se zeptat, zda je ve Zdislavě někdy v budoucnu počítáno s prezentací naší farnosti? Máme tu početné a aktivní společenství rodin s dětmi.“ Tak se stalo, že v prvním letošním čísle Zdislavy píšeme o podkrkonošském farním obvodu, který vedle Semil tvoří Loukov u Semil, Háje nad Jizerou, Tatobity a Roprachtice. Od roku 1998 je tady duchovním správcem R.D. Jaroslav Gajdošík, sedm let z toho mu sekunduje kaplan Vít Jůza. Veselou společností, ono aktivní společenství rodin s dětmi, najdete také v tomto textu.

z pražského Karlína a semilským stavitelem Karlem Andrejskem. Vnitřní zařízení zhotovila známá řezbářská a sochařská dílna Petra Buška a synové v Sychrově. Vitráže vytvořila brněnská dílna Benedikta Škardy. Pískovcovou křtitelnicí věnovala hořická odborná škola. Varhany patří k nejkvalitnějším dílům lomnické varhanářské firmy Josefa Koblře. Od roku 1994 je kostel pro svou architektonickou čistotu chráněnou kulturní památkou.

O svůj kostel se farníci řádně starají, ale vzhledem k finanční situaci především vlastními silami. V posledních letech šlo především o výmalbu kostela a likvidaci vzrostlých stromů v sousedství, které byly napadeny škůdci a ohrožovaly kolemjdoucí i samotný chrám. Před koncem roku bylo rovněž vlastními silami opraveno boční schodiště ke kostelu v havarijním stavu. Zásadní měrou se o jeho opravu ve svém volném čase a opět bez nároku na jakýkoliv honorář zasloužili především pánové Vladimír Harcuba a Ing. Josef Novotný. Úlohu kostelníků zde nyní zastávají manželé Pavel a Magdaléna Fabiánkovi.

Koštofrank a Chuchelna

Kostel na Koštofranku farnost využívá zřídka, ale byl pěkně opraven - s pětímilionovou podporou státu. Od jara do podzimu se zde slouží mše sv. každou druhou sobotu v měsíci, každý druhý pátek se zde pak slouží mše sv. podle starého misálu. V dušičkovém týdnu, kdy se zde slouží mše sv. každý večer, bývá kostel plný. Starají se o něj manželé Marie a Vladimír Harcubovi. Další kostel, v Chuchelně, je obecní. Na vánoční dětskou mši sem poprvé přišlo na sedmdesát lidí, teď jich chodí kolem

Farnost Semily

dvou stovek a počet stále narůstá. O kostel pečují manželé Jana a František Menšíkovi.

Aktivity

Duchovní obnovy

Konaly se ve farnosti již dříve, po určité odmlce byly obnoveny. V roce 2011 farnost přivítala R.D. Oldřicha Koláře (Janov nad Nisou) při adventní duchovní obnově, v roce 2012 v době postní to byl R.D. Josef Kadlic (Příchovice).

Betlém ve farní zahradě

Farnost ve spolupráci se sdružením Cervus Semilensis připravuje vystavení jednoho z betlémů pana Vladimíra Kubíka ve farní zahradě. Letos je otevřen od 2. prosince 2012 do 2. února 2013. Ve všední dny od 14 do 18 hodin, v sobotu, neděli a o svátcích od 10 do 18 hodin. K betlému jsou připravena setkání: 26. prosince 2012 od 16 hodin tradiční Koleda, koleda, Štěpáne, a 6. ledna 2013 od 15 hodin průvod tříkrálových koledníků.

Tříkrálová sbírka, Noc kostelů, Nikodémova noc

Tříkrálovou sbírku organizuje farnost delší dobu, čtvrtým rokem ji má na starost paní Zuzana Klodnerová. Dávno to není jenom koledování s kasičkami: koledníci jdou na začátku v procesí od kostela, kde předtím dostali od R.D. Gajdošíka požehnání, na náměstí. Dětský přípravný sbor Sedmikrásky potom zpívá na náměstí koledy a kolemjdoucí se mohou zahřát horkým čajem i něco malého sníst. V loňském roce se zapojili i místní skauti. Letos se uvažuje o divadle, neustále se rodí nové nápady. „Když jsme začínali,

KLAS

aktivizační program pro seniory

Program s celostátní působností. Vychází z rakouského vzdělávacího programu Kvalita života ve stáří. Je vhodný pro organizace, které nejsou registrovány jako sociální služby pro seniory (obec, farnost, kluby seniorů), nebo jako doplněk k již stávajícím sociálním službám (domovy pro seniory, pečovatelské domy).

Je to program rozčleněný do čtyř hlavních částí, které v celku napomáhají seniory udržovat v samostatnosti a soběstačnosti, s přihlédnutím k zvláštním podmínkám každého z účastníků. Trénuje se paměť, motorika, nacvičují se různé nové dovednosti a prohlubují stávající možnosti, včetně psychohygieny nebo duchovních či morálních otázek.

Účast není omezena věkem ani náboženským přesvědčením. Fyzická a psychická zdatnost je potřebná v míře, aby senior byl schopen začlenit se do skupiny. (www.crps.cz)

Co je třeba udělat, chcete-li u vás mít KLAS:

Pokud máte zájem o podobné společenství ve vaší farnosti nebo obci, obraťte se na koordinátorku KLASu Danu Žížkovskou z Brna (dana.zizkovska@crsp.cz) nebo animátorku libereckého KLASu Želmíru Matlochovou (zelmira-j@seznam.cz), které vám ochotně podají potřebné informace. Popis projektu najdete i na internetových stránkách brněnského Centra pro rodinu a sociální péči: www.crps.cz.

I. ukázka cvičení KLASU

Přesmyčky měst:

RAAHP – ODNKAL – KÍONL – BECH
– OVLARKY RYAV – MOOTUVCH – EEI-
LPCT – CBRLIEE – ESČKÁ ÍLPA – ŇZLEP
– YLTOVKA – SEKÝČ MLRKOUV – BÁROT
– TTUNVO – CHDÁON – VVYATSI – BUDCE-
IPRA – ČŮKVVALH – ČŘEÍBT – OOCUML
– ŘRVEOP – MMOOJZ – ŠYOKVV – VAAPO
– EÝRDKF STKEÍM – LÍZN

II. ukázka cvičení KLASU

Najděte ve shlučích náhodně řazených písmen deset mužských a ženských jmen:

MFLKKDOLOGFLKAMILPÁČNVÁĚŘŠJVANDAOLMNVČYTFSEFBO
RISMNVRÚTNVÝŽČEVAQNNVÍIRKERIKNNÉÍHĚÁČNBLMGITAKDÁ
ĚČŠŘCMALÁFÍBIOLGAAMSÝVÍBHDÝELUDĚKMGÁAHŠUFGMNF
HJJGRLĚAUGITÁGHKHUGOÍÁVÝZRAEFGKĚAN

byla to spíše nostalgická vzpomínka na staré časy. Teď se to posunulo k lepšímu, sbírka dostala kultivovaný ráz,“ pochvaluje si R.D. Gajdošík. „Je to něco, co dělá farnost vedle Noci kostelů navenek, je dobře, když město vidí, že existuje,“ dodává paní Zuzana. Zodpovědnost za Noc kostelů převzal PhDr. Ivo Navrátil.

Dne 28. listopadu 2012 ve farnosti začala nová iniciativa na každou poslední středu v měsíci, Nikodémova noc. Začátek je ve 20 hodin, konec ve 22 hodin. Podle slov organizátorů jsou zváni všichni. Každý může kdykoliv přijít a kdykoliv odejít.

Nikodémova noc je projekt, který iniciovali otcové pallotini ve Slavkovicích u Brna k Roku víry a nabídli jej celé církvi. Název navazuje na farizeje Nikodéma, který přišel za Ježíšem v noci. Má za cíl umožnit lidem setkání s Pánem mimo pracovní dobu a ostatní povinnosti. Spočívá v tiché adoraci a možnosti rozhovoru nebo zpovědi.
www.nikodemovanoc.cz

Májové pobožnosti: Rozárka a Benedikt

Semilané je slávi v přírodě za městem, nedaleko, aby se dalo dojít pěšky. Dříve se jezdilo ke Královně hor na blízký Bozkov. Předloni byla májová „u Rozárky“, na místě komunisty rozebrané kapličky sv. Rosálie, kde lidé dobré vůle (údajně nevěřící) postavili kříž s obrázkem. Přišlo sedm desítek lidí, po pobožnosti se pekly buřty.

Poutí na sv. Petra a Pavla (2011). Foto Klára A. Svobodová

Pan Rudolf Farský s rodinou si na svém pozemku na Nouzově postavil kapličku zasvěcenou sv. Benediktovi. Na první dětskou májovou sem vloni přišlo asi čtyřicet lidí. Letos tam byla poprvé poutí, které se ale R.D. Gajdošík nemohl zúčastnit. Do nemocnice, kde se v té době dlouhodobě léčil, mu přicházely SMS o narůstajícím počtu poutníků, který se zastavil někde u čísla osmdesát. Při té příležitosti nechali Farští obnovit jeden z kostelních praporeců a vyrobit nový, věnovaný sv. Benediktovi. (Po návratu z nemocnice čekalo na patera Gajdošíka překvapení: farníci mu vymalovali faru.)

Chrámový sbor

Semilský chrámový sbor se prolíná s Jizeranem: členové chrámového sboru jsou také v Jizeranu a zpěváci z Jizeranu chodí do Semil vypomáhat o Vánocích apod. Vede jej paní Marie Šimková.

Semilští teologové

Teologickou fakultu zde vystudovalo nebo studuje pravděpodobně víc laiků, než je na množství obyvatel běžné (napočítali jsme jich osm). Lukáš Nosek, mladý konvertita, dokonce začal studovat před svým křtem a (již po křtu) dosáhl doktorátu z teologie. V současné době se v Egyptě připravuje na studia v římském Papežském institutu arabistiky a islamologie. Z Káhiry píše na pokračování oblíbené reportáže pro farní časopis.

Hřívna, farní časopis,

vychází dvakrát do měsíce od roku 2003, od roku 2004 je dostupná rovněž v elektronické formě na webu farnosti www.farnost.semily.net. Jejím šéfredaktorem je pan František Slába.

Semilský efekt

Většinu farních akcí provází tzv. semilský efekt, v literatuře zatím nepopsaný, ale R.D. Gajdošíkem spolehlivě vypořizovaný u farníků, kteří se nedostali na určitou akci: „Kdybychom věděli, jak to bude dobré, byli bychom přišli.“ Důstojný pán to ale říká s úsměvem. Je rád, že v jeho farnosti chodí do kostela poměrně dost lidí, z nichž mnozí jsou navíc aktivní: „Není to tak, že bych tady měl nějakou diktaturu: musíte to dělat, udělejte to, aby neřekli, že tady nic neděláme – jednají sami od sebe.“

Májová u Benedikta (2012). Foto Klára A. Svobodová

Veselá společnost (2012). Foto Klára A. Svobodová

Společenství

Orel

V Semilech jsme založili orelskou jednotu 1. března 2003. Na rozdíl od většiny jednot nemáme žádnou orlovnu. Přes léto se scházíváme venku, v zimě a za špatného počasí máme možnost využít pingpongový stůl na faře. Nic nás ale neodradí od účasti na různých orelských i jiných, zvláště sportovních akcích. Členům naší jednoty se již několikrát podařilo např. probojovat přes kvalifikaci až na finále mistrovství Orla, které se koná každoročně v Polné.

Sami pořádáme pravidelně základní kolo turnaje ve fotbalových dovednostech, atletické závody a kulturní soutěž s názvem „Cherubínek“. Má několik částí, z nichž si každý účastník může vybrat: soutěž, pěveckou, hudební, literární, recitační a fotografickou.

Nejpodstatnější je ale asi to, že se

snážíme dětem i dospělým nabídnout zajímavou činnost, dobrou partu, zlepšení kondičky a množství zážitků.

Bohdana Tichá

Životodárná míza Veselé společnosti

Docela nedávno vyrostl mladý lístek na větvičce semilské farnosti, z jejichž pokladů čerpá a kterou svým životem obohacuje. Říkáme si Veselá společnost, sedm rodin, co se pravidelně scházíme.

Začalo to společným růžencem a růženec nás doprovází stále. Postupně se k růženci přidávaly další aktivity a k dvěma rodinám další lidé. Scházíme se ke společné mši svatě přizpůsobené pro děti, každý týden k různým hrám, tvoření, divadélkům, soutěžím, jezdíme spolu na výlety, letní tábory. V každodenním životě se setkáváme v kostele, ve škole, v hodinách náboženství, v hudebce, ve městě, v divadle i v hospodě. Patříme k sobě, i když jsme každý jiný. Každý svými jedinečnými dary vytváří společně bohatství.

Stále čerpáme z modliteb mnohých těch, kdo jako by do ticha a prázdna šeptají prosby za církev, za farnost, za rodiny, za mládež. Ani nevíme, kdo všechno se za nás modlí. A přece právě to je síla, která viditelně pomáhá a působí.

Dalším zdrojem milosti a požehnání nám je také zapojení do Papežského misijního díla dětí. Činnost pro misie nás velmi obohacuje a posiluje. S dětmi se modlíme za děti ve světě, kreslíme pro ně pohlednice, sušíme bylinky, sbíráme šípky, vyrábíme ozdoby, pečeme štrůdlí a perníčky, pořádáme misijní jarmarky a výstavy.

V současné době máme kolem sebe na pětadvacet dětí, některé jsou ještě v bříškách, jiné už pomalu dospívají. Ponesou plody dalším pokolením, až lístek našeho společenství uschne a opadá. Kéž zůstanou pevně přirostlí ke stromu církve a kéž mají stále dostatek životodárné mízy pro své životy, aby do stínu mohutného stromu dál mohli usadat poutníci i milenci.

Klára Anežka Svobodová

Připravila Hana Klára Němečková

Cherubínek

V sobotu 24. listopadu 2012 proběhla na faře kulturní soutěž Cherubínek, kterou uspořádala orelská jednota Semily. Této akce se zúčastnili zástupci tří orelských jednot - Semily, Chřibská a Hranice, Zrnka naděje, MED a farníci semilské farnosti. Soutěžilo se ve zpěvu jednotlivců i skupin. Ve výtvarné části se kreslilo na téma „Skutky apoštolů“, kde nejčastějším tématem se stalo seslání Ducha svatého. Instrumentální část patřila letos pouze flétnám. Letos poprvé proběhla i část fotografická na téma krásy přírody. K posouzení se sešlo téměř 50 fotografií, z toho něco přes polovinu to bylo od dospělých a zbytek v kategorii dětí. Dvoučlenná odborná porota dorazila z Tanvaldu a po vyhlášení výsledků ještě přispěli k příjemné atmosféře, když otec Pavel vytáhl kytaru a společně s ním jsme si mohli zazpívat různé písničky z překladů anebo vlastní tvorby. Ceny se letos nesly již převážně v duchu Vánoc, takže si výherci odnášeli hrající betlémy, svítilky andílky a stromečky, těžítka s betlémy a pak ještě nějaké hudební drobnosti, CD apod.

Ve zpěvu jednotlivců porota v kategorii dospělých určila dva vítěze: Jaroslava Tichého a Lucii Vanclovou, v dětské kategorii vyhrála Bohdanka Tichá.

V kategorii zpěvu skupin také porota vybrala dva vítěze: Bohdanky a skupinku Orlové.

Ve výtvarné části mezi nejmladšími zvítězila Barborka Zahrádková, v další kategorii Eliška Balcarová, mezi nejstaršími dětmi to byla Bohdanka Tichá a mezi dospělými Bohdana Tichá -všichni vítězové jsou z orelské jednoty Semily.

V instrumentální části zvítězil David Tichý.

Nejpočetněji zastoupenou kategorií fotografickou vyhrála v dospělých Marie Stránská, mezi nejmladšími dětmi Barborka Zahrádková, v mladším žactvu Eliška Balcarová, ve starších žákyních Bohdanka Tichá a starších žácích David Tichý.

Za Orel župu sv. Zdislavy Mgr. Vít Jůza, sekretář

Kněžské svěcení

Litoměřický biskup Jan Baxant vysvětil v sobotu 8. prosince 2012 při mši svaté v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích na kněze Ing. Paula Morávka a Mgr. Josefa Peňáze. Kněžskou službu budou vykonávat ve farnostech, kde dosud působili jako jáhnové: Pavel Morávek v Chomutově a Josef Peňáz v Liberci.

Homilie Mons. Jana Baxanta

Drazí moji a naši bratři, Pavle a Josefe, dnešní den je mimořádně krásný nejen tím, že se my, křesťané-katolíci na celém světě, intenzivně díváme na Pannu Marii a její nádhernou čistotu, darovanou Bohem, ale jsme potěšeni i vaším přístupem k Boží výzvě pro zasvěcené, kněžské povolání. Rozhodli jste se v nepředstírané pokoře, jak všichni doufáme, padnout na zem uprostřed tohoto křesťanského shromáždění před Bohem. A to proto, že vyjadřujete, tak to od vás ostatní církev očekává, svou pohotovost, i když požeňnanými zkouškami protřebenou, životní volbu: být služebníkem jediného Pána, totiž Mistra mistrů, Učitele učitelů, Ježíše Krista. Rád bych byl, aby všem bylo jasné, že všechno, co se dnešního dne tak zásadním způsobem zde ve vašem životě odehrává, začíná zmíněným postojem prostrace. Až ze země povstanete, až obdržíte milost svátostného kněžství skrze vzkládání rukou a modlitbu vašeho biskupa, nástupce apoštolů, až vyjdete z této svatoštěpánské katedrály jako novosvěcenci-novokněží, až vstoupíte do náročného, dramatického, avšak i Bohem pohlazeného pastoračního terénu naší diecéze, neste si s sebou ducha prvotního prostračního postoje, postoj pokory, skromnosti i nehodnosti, ale i výsady být zřetelným nástrojem Boží moci.

Všechno má svůj základ, fundament.

Ze své přirozenosti je vždy pevný a dotýká se kořenů. Základy jsou pod terénem, vidět nejsou, a když, pak jsou většinou zaváté či překryté honosnou stavbou. V naší diecézi, do které jste už jáhenstvím byli začleněni, není mnoho honosných staveb a hotových, dokonalých děl, výsledků pastoračních projektů, ale ony zaváté, často prachem nepříznivého času a lidskou nevěřivostí zraněné a uspiněné základy tu nepochybně jsou. Ano, někdy se nám zdá, že se pohybujeme až jako na spáleništi. Pod tímto spáleništem, pod touto neviditelnou a vyprahlou pouští, je fundament, o který se s jistotou můžete opřít, ani jinak to doposud my všichni přece neděláme. Jako zasvěcení, kněží Kristovi, přátelé lidí a milovníci církve, se těchto základů držte, objevujte je druhým, očistěte je a stavte na nich svou kněžskou budoucnost. Tyto fundamenty do nítra země naší diecéze vkládali s Boží pomocí a věrnou službou Kristu naši předchůdci za cenu nemalých obětí, stejně tichých a skrytých, jako tiché a skryté jsou všechny základy jakékoliv užitečné stavby. Nebojte se, že se při svém objevování a odhalování základních kořenů sami zašpiníte, či popálíte. V prašné poušti a na ohništi se člověk skutečně zašpiní a popálí. Kněžským svěcením však budete spolehlivě vybaveni pro zápasy i boje, námahy i oběti, prach i oheň. Nebojujte ale jen proti něčemu nebo někomu,

ale bojujte pro něco a pro Někoho! Pro Boha, jeho království, pro čest Kristovy církve a věčné dobro, tedy spásu lidí. Pohodlný kněžský život vám nemůže a ani nechce nikdo z nás slibovat ani zajišťovat, ale radost a hluboké vnitřní štěstí z oddanosti Pánu za jakoukoliv cenu vám jistě přejeme všichni.

Všimněme si konečně, jaký vztah má Neposkvrněná Panna Maria ke kněžství, za malou chvíli k vašemu celoživotnímu neodvolatelnému osudu. Ona nebyla kněžkou ani apoštolkou mezi Dvanácti. Byla a je doposud evangelizátorkou. Moje účast na biskupské synodě o nové evangelizaci pro předávání křesťanské víry mě velmi povzbudila ve vědomí, že každý z nás má od Pána Boha své poslání pro druhé. Může a má je plnit tak, že při vykonávání svého poslání neustále naslouchá Tomu, který mu poslání světil. A má si plnění Božího poslání-úkolů vážit a zamilovat si je. Vyjděte do kněžského života s evangeliem v ruce i v srdci a s touhou evangelium hlásat a sami je plnit. Buďte novými evangelizátory v našem prostředí diecéze, která, jistě podle Božího plánu, má přijmout, i díky vám, novou, obnovenou tvář. S bratrskou láskou vás oba přijímáme do rodiny našeho diecézního presbyteria, nabízíme vám naše bratrství a s radostí očekáváme i bratrství vaše. Amen.

Vzkládáním rukou a modlitbou diecézního biskupa Mons. Jana Baxanta přijali o svátku Neposkvrněného početí Panny Marie (8. prosince) ve zcela zaplněné katedrále sv. Štěpána kněžské svěcení dva jáhni litoměřické diecéze: Ing. Pavel Morávek (jáhenská služba v Chomutově) a Mgr. Josef Peňáz (jáhenská služba v Liberci). Slavnosti se účastnili příbuzní a přátelé obou novokněží, čtyři desítky kněží (nejen z litoměřické diecéze), několik jáhnů a bohoslovců a na padesát ministrantů.

Hlavním celebrantem mše svaté byl Mons. Jan Baxant, hlavními koncelebranty byli oficiál Státního sekretariátu Svatého stolce ve Vatikánu Mons. Marcel Šmejkal a poobšť litoměřické katedrální kapituly J. M. can. Jiří Hladík O.Cr. Koncelebrovali přítomní kněží včetně kanovníků litoměřické kapituly. Za řeckokatolickou církev se slavnosti zúčastnil biskupský vikář a farář katedrály sv. Klimenta v Praze Vasil Slivockij a byl tu i Mons. P. Jan Peňáz z Římskokatolické farnosti Křtiny u Brna, strýc novokněže Mgr. Josefa Peňáze. Hlavní koncelebranty doplnili po svém vysvěcení oba novokněží.

„Pro každého biskupa je to vždy velká radost, když může udělit kněžské svěcení. Pro mě je to obzvlášť velká radost, protože já je neuděluji až tak často. Uprímně se z tohoto přírůstku raduji a vítám oba nové kněze do našeho diecézního kněžského společenství,“ řekl litoměřický biskup Jan Baxant. „Oběma přeji, aby byli šťastnými a věrnými kněžími Kristovy církve,“ dodal.

Ing. Pavel Morávek z farnosti Praha - Holešovice vystudoval Pontificia Università della Santa Croce a seminární formaci absolvoval v Collegio ecclesiastico internazionale Sedes sapientiae (Roma). Pastorační jáhenskou praxi vykonával v Římskokatolické farnosti - děkanství Chomutov.

Mgr. Josef Peňáz z farnosti Jámy je absolventem Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého (Olomouc), formaci dokončil v Priesterseminar Sankt Petrus (Opfenbach - Wigratzbad). Pastorační jáhenskou praxi vykonával v Římskokatolické farnosti - arciděkanství Liberec. Jáhenské svěcení oba přijali z rukou litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích 14. července 2012.

Podle jmenovacích dekretů budou novokněží Ing. Pavel Morávek vykonávat kněžskou službu v Římskokatolické farnosti - děkanství Chomutov a Mgr. Josef Peňáz v Římskokatolické farnosti - arciděkanství Liberec.

Primiční mši svatou sloužil R.D. Pavel Morávek v neděli 9. prosince od 15 hodin v kostele sv. Antonína v Praze-Holešovicích a R.D. Josef Peňáz v neděli 16. prosince od 14 hodin ve farním kostele sv. Martina v Jámách u Žďáru nad Sázavou.

Fotogalerie na straně 23

S Radkem Rejškem za zvony kostelů litoměřické diecéze

V letošním ročníku časopisu Zdislava se budeme věnovat opět zvonům. Putování za zvony je občas dosti dobrodružné (třeba když jsou ve věži zřícené schody nebo když během dokumentování zvukového obrazu zvonu po čtvrtém úderu zjistím, že vedle závěsu srdce je sršní hnízdo velikosti psí hlavy), ale velmi často jde o zážitky povznášející a duši uspěchaného člověka oblažující. Občas lze zažít i nečekaná překvapení.

Veliké překvapení plné zvonů

Jedno takové přišlo v létě roku 2012, kdy jsme pro rozhlasovou stanici Český rozhlas 3 - Vltava pořizovali nahrávky vybraných zvonů Českého

Zvon libušského kostela. Zasvěcen je Panně Marii a byl odlit v roce 1495.

ráje. Kromě jiných jsme měli v plánu natočit dva nádherné památné zvony ve věži kostela sv. Martina v Libuni na Jičínsku. Protože tento kraj důvěrně znám, bylo mi jasné, že pořízení nahrávky libušských zvonů bude velkým problémem. Kostel v těsné blízkosti má hlavní silniční tah z Jičína do Turnova (mezi řidiči dálkové dopravy pověstná, a místy i obávaná „pětaticítka“, která zvláště v tomto úseku protíná snad všechny zde ležící obce, a z povinné padesátky na kratičkých, sotva kilometrových úsecích, kde silnice opouští hranice vesnic, snad ani nemá cenu zrychlovat, což některé řidiče přivádí doslova k zuřivosti). Kostel sv. Martina v Libuni stojí v pravouhlej zatáčce

této silnice a snaha v dopravní špičce přejít od hlavního vchodu kostela na protější stranu se mnohdy rovná pokusu o sebevraždu. Proto se do kostela chodí bočním vchodem. Souvislý proud automobilů znamená při rozhlasovém natáčení zvonů veliký problém, který se mnohdy nedá řešit jinak než rezignací na „prostorovou plastičnost“ stereofonní nahrávky a hlasy zvonů zachytit zatlumenými mikrofony ve stísněném prostoru zvonového patra věže. Je to ústupěk, který však v takových případech jako v Libuni znamená jediné možné řešení.

S nahrávacím štábem jsme přijeli ve smlouvenou dobu ke kostelu, kde nás již čekal P. František Kocman, proslulý svým obdivem a láskou ke zvonům. A jak jsme tak v Libuni vykládali z auta nahrávací aparaturu, prohlásil jsem směrem ke kolegům: „Dva zvony, to je tak na dvacet minut i se všemi problémy...“ P. Kocman to zaslechl a povídá: „Jak to, dva zvony? Osm! Máme tady osm zvonů!“ V tu chvíli jsem poněkud zkoprněl, protože mi bylo jasné, že ve stávajících podmínkách to není práce na dvacet minut, ale nejméně na dvě hodiny i s tím, že dokumentaci jednotlivých zvonů budu muset přijet udělat někdy jindy zvlášť. A tak jsem během vybalování zařízení obtelefonovával všechna další místa, kde jsme měli dále natáčet, že budeme mít „veliké zpoždění“, které nejsem schopen přesně specifikovat... Při plánování natáčení zvonů jsem vycházel ze starších dokumentací a pramenů, podle nichž jsem vyhledal, že v Libuni jsou zavěšeny (resp. v roce 1976 byly zavěšeny) dva památné a velmi cenné zvony. S dalšími šesti jsem vůbec nepočítal! Je velmi pravděpodobné, že kostel sv. Martina je nyní se svými osmi zvony na druhém místě v diecézi za kostelem sv. Otmaru v Hoštce, co se počtu zvonů týče.

Nejprve se podívejme na dva památné zvony. Menší z nich je nejstarším zvonem libušského kostela. Zasvě-

cen je Panně Marii a byl odlit nezjištěným zvonářem v roce 1495 (!). Druhý památný zvon je zasvěcen sv. Martinovi a je dílem věhlasného českého zvonáře Brikciho z Cymperku, který jej odlil v roce 1574. Ostatní zvony odlil a dodal v průběhu roku 2007 Josef Tkadlec z Halenkova. Čtyři z nich jsou zavěšeny spolu s největšími památnými zvony ve zvonovém patře věže a dva nejmenší pak vyzvánějí ze sanktusové věžičky na hřebeni střechy kostela. Jména dvou nejmenších zvonů v sanktusové věžičce jsou Sv. Kristýna a Sv. Kateřina a ve zvonovém patře hlavní věže podle velikosti jsou zvony zasvěceny sv. Hedvice, sv. Wolfgangovi, sv. Brigitě a sv. Terezii Benediktě od Kříže.

Zvukaři a jeho asistentovi se nakonec podařilo najít místo, kde i navzdory hlučnosti prostředí nahrávky vyšly docela dobře a posluchači stanice Český rozhlas 3 - Vltava je již mohli vyslechnout.

Radek Rejšek,
diecézní kampanolog a organolog
Foto: archiv autora článku

Zvon zasvěcený sv. Martinovi je dílem českého zvonáře Brikciho z Cymperku, který jej odlil v roce 1574.

Krátké zprávy z diecéze

Prohlášení litoměřického biskupa

Prohlášení Mons. Jana Baxanta, biskupa litoměřického, v souvislosti s tragédií, která se stala v pátek 14. prosince 2012 na základní škole Sandy Hook v americkém Newtonu.

Vážení přátelé, kteří nesete nelehké břemeno odpovědnosti za výchovu dětí a mládeže, drazí rodiče, učitelky a učitelé, kněží a duchovní správce,

v uplynulých dnech mnou a jistě vámi všemi otřásla tragédie v americké škole. Dvě desítky malých dětí, dívek a chlapců se svými učiteli, zahynuly pod palbou vlastně ještě mladého člověka... Hrůzná událost, a žel, není první, bolestně zasáhla celý svět uprostřed doby adventní, před Vánocemi, v citlivém čase očekávání slavnosti Narození Páně. Vyjadřuji americkému lidu, plačícím rodičům a sourozencům zabitých dětí a zarmouceným rodinám zastřelených vyučujících, hlubokou soustrast s příslibem modlitby za nevinné oběti a zdrcené pozůstalé. Vím, že zvláště učitelky a učitelé ve chvíli ohrožení dětí ve třídě, se právě oni stávají prvními terči útoku. Nicméně toto neštěstí mě přivádí k vážnému zamyšlení. Jsem totiž přesvědčen o tom, že i tato ničivá událost musela mít své kořeny a svého původce.

My všichni jsme vyrostli v evropském prostoru naší české země i díky významnému působení židovství a křesťanství. Obojí náboženská a kulturní tradice Starého i Nového zákona mluví o možnosti vlivu zla na jakoukoliv lidskou bytost, a to nejen ve smyslu neurčitě působícího zlého a ničivé síly. Za zlým vlivem stojí osobně ten, který je Zlý, ďábel, démon, satan. Biblická upozornění na přítomnost Zlého a jeho rafinované působení mezi lidmi nesledují jakési strašení nás, abychom rázně už v zárodku odmítali i zlé myšlenky, nápady, tím spíše činy, neboť náš vlastní život a životy našich blízkých mohou smrtelně ohrozit. Zlému totiž nejde o časné a věčné dobro

našich drahých a dobro naše, ale jeho hlavním úmyslem je záhuba lidí, nešťastný osud, v němž se sám navždy už nalézá.

Jak, drazí přátelé, mám vnímat organizaci a provádění např. mikulášských besídek ve školách, a i ve školkách pro malé děti a adventních veselic na hlavním městském náměstí, když se to vše snad i záměrně plánuje jako zábavy čertů, ďábelské slavnosti? To už není jen hra a neškodné pobavení. Nemohu mlčet, přihlížet a jen kritizovat. Musím nesouhlasit a protestovat. Současně však i posilovat a povzbuzovat vás všechny, milí přátelé, kteří o šťastný život dětí a mládeže, jejich dospívání a budoucnost, doslova bojujete i za cenu zesměšnění.

Proto se s prosbou obracím především na vás všechny, kteří nesete nelehké břemeno odpovědnosti za výchovu dětí a mládeže, drazí rodiče, učitelky a učitelé, kněží a duchovní správce: spojme své síly a dobré úmysly, postavme se zlu, odstraňme všechno, co nás dělí, a s věrností Bohu, skutečnému Pánu, svým vlastním životem, statečně, neohroženě a neúnavně dávejme dobrý příklad nedospělým a dospívajícím. Žehnám vám všem ze srdce.

biskup Jan

Podzimní setkání pastoračních asistentů

Další ze setkání pastoračních asistentů proběhlo v pondělí 5. listopadu 2012 v Liberci a o týden později v pondělí 12. listopadu v Litoměřicích. Jeho náplní byla reflexe myšlenek biskupského synodu o nové evangelizaci, kterou vedl biskupský vikář pro pastorační Martin Davídek.

Na obou místech, v Liberci i v Litoměřicích, se setkání zúčastnilo kolem 50 lidí. Součástí programu byla tradičně mše sv., následující přednáška - pastorační slovo - se týkala tématu nové evangelizace. „Je vidět, že pastorační asistenti mají o ty věci velký zájem. Po obědě byla diskuse, při níž se sa-

možřejmě také mluvilo o tom, jak prožívají víru a novou evangelizaci ve farnostech, s jakými obtížemi a radostmi se tam setkávají. Byla to diskuse, která povzbudila mnohé,“ řekl biskupský vikář pro pastorační Martin Davídek. K tomu, o čem se zde hovořilo, nám sdělil následující:

„Na setkání pastoračních asistentů jsem použil materiály, které pan biskup připravil v průběhu synodu o nové evangelizaci v Římě. Měl jsem tu výhodu, že jsem v Římě byl s ním, i když jsem do synodální auly nesměl, protože tam kromě synodních otců a nominovaných členů papežem Benediktem XVI. neměl přístup nikdo. Prakticky denně jsme se setkávali v mezičasech, kdy se pan biskup podělil o zážitky a postřehy. Tak jsem poznal kontext, což bylo obrovsky důležité - mohl jsem s těmi jeho poznámkami pracovat lépe, než kdybych si je jenom přečetl. Pan biskup si v nich všímá především toho, co je důležité, aktuální pro nás, pro naše prostředí. To je několik hlavních věcí:

Zaprvé Benedikt XVI. položil na začátku základní mantinely, a to ve smyslu „dělejte, co děláte, a dělejte to pořádně“. Další pozoruhodnou skutečností je, že církev celosvětově roste co do počtu členů. (Poslední údaj, který jsem se dozvěděl, je, že katolická církev dnes představuje jednu miliardu dvě stě milionů členů.) Jak již ovšem mnohokrát dříve Svatý otec Benedikt XVI. zdůraznil, má si uchovat mentalitu malého stádece, čili lidí, kteří opravdu věří v Krista, žijí evangeliem a jsou schopni je předávat dál. Nemůže někdo předat něco, co nemá. Sám Svatý otec naznačil v závěru synodu, že na začátku předpokládal, že nová evangelizace se bude týkat především západní Evropy, ale teď po skončení synodu je jasnější, že se v různém kontextu týká celého světa.

Jednou z myšlenek bylo též konstatování, že reakce na mnoho problémů ve světě nespočívá v tom, že bojujeme proti něčemu - například afričtí biskupové

mluvili o nástupu radikálních islamistů nebo radikální sekularizaci, kterou prožívá ve velké míře západní Evropa. Není řešením proti tomu bojovat, ale do těch míst, do toho „spáleniště“ (termín spáleniště použil biskup Jan Baxant při svém samostatném vystoupení během synodního zasedání) přijít a tam přinést evangelium. Tam žít pro Krista. My jsme totiž silně tlačeni světem kolem nás, abychom se proti něčemu stále vymezovali a bojovali, vedli jakousi válku v různých podobách. Ale to není naším posláním. Naším posláním je přijít do míst, kde „nic není“, a přinést tam Krista. To je ústřední myšlenka. Proto se nemusíme bát ani tady v našich krajích, kde lidé zdnalivě o Bohu ani církvi už nic nevědí. My se vůbec nemusíme bát, pro nás je to naopak příležitost a obrovská možnost přinášet Krista.

Hoďte se mluvilo o tom, že nestačí jen konat přípravy na svátosti, ale je nutné pokračovat v setkávání poté, když byly již svátosti uděleny. Když člověk přijme svátost, zde má příprava svůj vrchol, a následně se takový člověk učí žít s touto novou kvalitou života. Jeho život se nějakým způsobem radikálně změní. To je největší problém, nejenom u nás, i ve světě. Často se vykoná příprava ke svátosti, dojde k přijetí svátosti (křest dospělého, biřmování, svátost manželství), svátost je udělena, ale po udělení se dále nepokračuje s křesťanským rozvojem (na synodu byly používány termíny „post-katecheze“, „post-příprava“ apod.), který má následovat. Tímto způsobem, jak již bylo řečeno, dále postupovat nemůžeme. Jde o to, aby příprava pokračovala další fází, došlo k rozvoji „post“. Můžeme to srovnat se situací, kdy by se narodilo miminko a po porodu bychom ho již nechali být a nestarali se o něho. Takto to nemůže dále končit, je nutné pracovat s nově pokřtěnými, s biřmovanými, s novomanželi atd. i po završení jejich přípravy k přijetí svátosti. Jinými slovy svátostí příprava proces formace nekončí, ale vstupuje do nové fáze.

Důležitým prvkem bylo i vyjádření synodálních otců: „Evangelizátorem je každý pokřtěný; každý, kdo přijal Krista.“ Tedy odpovědnost za novou evangelizaci mají všichni pokřtění.

Nová evangelizace se skládá ze tří prvků:

1. autoevangelizace - sám evangelizátor musí být evangelizován. Nikdo totiž nemůže dát, co sám nedostal.
2. evangelizace pokřtěných - evangelizátor evangelizuje ty, kteří jsou již pokřtěni. Je povzbuzuje, evangelizuje, aby zase oni mohli evangelizovat.
3. evangelizace nepokřtěných - ji můžeme ztotožnit s misíí.

Nová evangelizace není nějaká nová pastorační metoda nebo program, ale nový způsob uvažování. Nelze rozlišovat jakousi novou a starou evangelizaci, nebo jakýsi nový způsob pastorační, ale uvažovat, jak to, co děláme, ještě dělat nově. Nová evangelizace tedy neznamená, že „zapomeneme“ na vše, co dosud církev činila v předávání radostné zprávy - evangelia, ale že hledáme i další způsoby, jak to vše dělat ještě nově. Správná otázka tedy není: co je to nová evangelizace, ale jak se dělá nová evangelizace? Úplně zkráceně: Ne co, ale jak?

Výsledkem synodu byl asi padesátibodový dokument, který nebyl zveřejněn, ale slouží Svatému otci pro přípravu pro budoucí postsynodální apoštolskou exhortaci, kterou můžeme očekávat. Synodální otcové připravili také poselství synodu o nové evangelizaci, které bylo zveřejněno.“

Hana Klára Němečková

Další vzácný Škrétův obraz se podařilo zrestaurovat

Díky získané dotaci se podařilo zrestaurovat další ze Škrétových mistrovských děl, které patří do uměleckých sbírek litoměřické diecéze. Je jím hlavní oltářní obraz Konverze P. Marie se sv. Petrem a Pavlem z kostela sv. Petra a Pavla v Úštěku na Litoměřicku, který prošel v roce 2012 rukama restaurátora a na podzim se vrátil zpět na své místo - do niky iluzivního oltáře. Obraz byl zbaven několika vrstev přemaleb, a byla mu tak vrácena jeho původní podoba.

„V letošním roce se podařilo Římskokatolické farnosti - děkanství Úštěk ve spolupráci s Biskupstvím litoměřickým získat finanční prostředky z Místní akční skupiny České středohoří ve výši

153 000 Kč a Nadačního fondu Kalich v částce 10 000 Kč na restaurování obrazu (spoluúčast farnosti činila 7 000 Kč), kterého se ujal akademický malíř Jiří Brodský. Restaurování přineslo nová zjištění: obraz byl několikrát přemalován v různých časových obdobích a pod vrstvami přemaleb restaurátor objevil barokní malbu na vysoké úrovni, která odpovídá malířskému rukopisu Karla Škréty,“ informovala diecézní konzervátorka Mgr. Lada Hlaváčková.

„Obraz byl několikrát přemalován,

bylo na něm provedeno hodně úprav. Ještě jsem se s tak výrazně upraveným Škrétou nesetkal. Ty první byly hodně staré, proběhly, řekl bych, hned několik desetiletí po namalování obrazu, poslední přemalby nebo úpravy byly provedeny někdy před válkou. Jsou tu velké zásahy zelenou barvou - tou byla nově namalována velká drapérie - a pak tu byly přece jenom hrubé úpravy inkarnátu (tj. barva pleti, barevné vystižení pleti) obličejů jak sv. Petra a Pavla, tak Panny Marie. Poměrně ušetřené těchto přemaleb bylo děčko sedící na klíně Marie. Původní plátno, na němž je obraz namalován, je celé zachováno,“ říká restaurátor Jiří Brodský.

Obraz pochází z původního kostela v Úštěku, který byl v roce 1765 stržen, aby uvolnil místo nové stavbě. Během požáru, který zasáhl město, shořela většina mobiliáře ze starého kostela, uskladněného v městských domech. „Obraz byl zřejmě uložen v domě, kterému se požár vyhnul,“ uvedla Mgr. Hlaváčková.

„Když byl postaven nový kostel, obraz se vrátil do nového prostoru. Tvar obrazu byl zcela jistě upraven do složitějšího tvaru. Tento tvar totiž není původní barokní. Úplně poškozena byla jeho horní část, a to do výšky zhruba 60 až 70 cm, spodní část obrazu do výšky asi 30 cm a po stranách asi tak 10 cm od okrajů, což byly všechno úpravy provedené v 19. století. Z původního díla sice zbyl jen střed obrazu, ale vlastní kompozice zůstala. Když jsem odkryl originál, musel jsem navázat na malbu 19. století, takže jsem propojil část odkryté původní barokní drapérie s drapérií namalovanou v 19. století. Vlastní motiv sv. Petra a Pavla a Marie s děckem je, dalo by se říci, v původním stavu, tak jak je pravděpodobně Škréta namaloval,“ dodal Jiří Brodský.

Obrazu sv. Petra a Pavla byla uměleckými historiky věnována zatím minimální pozornost, většinou se shodli, že obraz pochází ze Škrétovy dílny.

Jana Michálková

Nadace OF rozdělila dotace, žadatelé z litoměřické diecéze byli úspěšní

Nadace Občanského fóra pořádala ve středu 21. listopadu 2012 slavnostní vyhlášení 16. ročníku grantového programu Opomíjené památky 2012. Setkání probíhalo v Americkém centru na Malé Straně za účasti úspěšných žadatelů, členů správní a dozorčí rady Nadace Občanského fóra a dalších hostů. Akci pořádala Nadace

Občanského fóra ve spolupráci s Velvyslanectvím Spojených států amerických.

Účastníky slavnostního předání certifikátů o přidělené dotaci přivítala rada pro tiskové a kulturní záležitosti Robert A. Zimmerman, certifikáty předávala předsedkyně správní rady Nadace OF, paní Dagmar Havlová, CSc. Večerem provedl Jiří Vejvoda a hudební duo Petr Grau (flétna) a Petr Janek (violoncello).

Žadatelé z litoměřické diecéze (ať už farnosti, či občanská sdružení) byli velmi úspěšní. Z celkem 37 úspěšných žadatelů o dotaci z grantového programu Opomíjené památky 2012 jich bylo devět z litoměřické diecéze.

Římskokatolická farnost Liběšice u Litoměřic získala 18 000 Kč na restaurování vrcholové řezby z rámu obrazu Nanebevzetí Panny Marie, Římskokatolická farnost Křešice u Litoměřic získala 35 000 Kč na restaurování sochařského díla – křtitelnice, Římskokatolická farnost Vetlá získala 50 000 Kč na obnovu zvoničky v Lounkách (etapa 2013), Římskokatolická farnost Jeníkov získala 40 000 Kč na záchranu sochy sv. Petra v obci Jeníkov. Dále uspěli: Spolek pro záchranu kaple sv. Vít v Sinutci, Spolek přátel Ostašova, o. s., Sdružení za záchranu kostela sv. Kateřiny, o. s., Občanské sdružení pro zvelebení kostela Neposkvrněného početí Panny Marie v Horní Řasnici a Lenešický okrašlovací spolek, o. s.

Z částky 955 000 Kč, která byla v grantovém programu Opomíjené památky 2012 rozdělena, získali tito jmenovaní celkem 343 000 Kč.

Výsledky grantového řízení 2012 v programech Opomíjené památky a Památky a zdraví najdete na webových stránkách Nadace Občanského fóra: www.nadaceof.cz

Jana Michálková

Svatoštěpánská kapitula zve na společné nešpory

Katedrální kapitula u sv. Štěpána zahájila o první adventní neděli 2. prosince 2012 každotýdenní společnou modlitbu nešpor v katedrále, příspěvek kapituly k Roku víry.

Modlitby se zúčastnil litoměřický biskup Jan Baxant. Liturgii předsedal probošt kapituly a dómský farář Jiří Hladík O.Cr.

Nedělní nešpory v katedrále sv. Štěpána jsou otevřeny veřejnosti. Začínají každou neděli od 17 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

Hana Klára Němečková

Svatohubertská mše v katedrále

V katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích se v sobotu 15. prosince 2012 sešli myslivci z okresu Litoměřice i z jiných míst republiky, aby uctili památku svého patrona, sv. Huberta.

Foto Karel Pech

Svatohubertskou mši svatou sloužil probošt litoměřické katedrální kapituly a dómský farář Jiří Hladík O.Cr. Místo varhan zde zněly lesnice. Liturgii v katedrále doprovodil soubor mysliveckých trubačů „Povltavští trubači“. V jejich podání zazněla Hubertská mše B dur autorů Petra Vacka a Josefa Selementa pro lovecké rohy in B se zpěvy.

Akci zorganizovali členové mysliveckých sdružení působících na Litoměřicku. Účastnili se jí nejen oni, ale také členové Řádu sv. Huberta a příznivci myslivosti.

Probošt Jiří Hladík v homilii zmínil legendu o sv. Hubertovi a připomněl poslání Řádu sv. Huberta, tj. mj. ctít příkázání a zákony Boží, velebit Boha a na přímluvu sv. Huberta se stát šlechtici ducha, nositeli přátelství, svornosti a lásky k bližnímu. Poukázal na to, že stopy Boha, Jeho lásky, nacházíme všude v přírodě, vyzval ke ztišení v adventní době a zdůraznil, abychom se snažili o ušlechtilé skutky po celý život, nejen o Vánocích.

Hubertská mše B dur autorů Petra Vacka a Josefa Selementa pro lovecké rohy in B se zpěvy byla zkomponována v roce 1991. V průběhu uplynulých dvaceti let byla mnohokrát hrána v kostelech,

kaplich, na koncertech, ale také přímo v přírodě, zpravidla před lovem. Ačkoli jsou některé její části poměrně obtížné, mnoho trubačských souborů má tuto Hubertskou mši ve svém repertoáru. Její melodie jsou poměrně výrazné. Mnoho myslivců se v průběhu dvou desetiletí naučilo jednotlivé části mše nazpaměť, takže jejich mohutný zpěv doprovází vybrané části mše.

Jana Michálková

Mladí teplíčkí Romové vydali své první CD

Skupina romských mladíků s názvem Descontrol představila veřejnosti své debutové album „Myšlenky v obrazech“. Slavnostní „křest“ nového hip-hopového CD proběhl 15. listopadu 2012 v Teplicích za účasti režiséra Petra Václava. Kapelu vytvořil Jiří Čonka, pedagog Salesiánského střediska Štěpána Trochty, které za vytvořením nového alba stojí.

Uprostřed kmotr CD, režisér Petr Václav, vpravo Jiří Čonka, lídr skupiny, foto Jana Šustová

Jádro skupiny Descontrol tvoří mladí Romové s nelehkými osudy, kteří od svých 15 let místo pflakování po ulicích zvolili nabídku programů Salesiánského střediska Štěpána Trochty v Teplicích. Před pár lety pořídilo středisko moderní PC vybavení a hudební aparaturu. Chlapci začali postupně zkoušet možnosti této techniky. Vše nakonec vyústilo k založení skupiny Descontrol a po dvou letech existence k vydání pilotního alba.

„Osudům romských kluků na ulici rozumím,“ světuje se Jiří Čonka, lídr skupiny, „v 16 letech jsem se sám po ulicích pflakoval. Chování do školy mi přišlo zbytečné.“ S pomocí střediska si Jirka dodělal maturitu na střední pedagogické škole v Mostě a dnes pracuje v salesiánském středisku jako pedagog. „Chtěl bych i další kluky naučit, aby věděli, co od života chtějí, a snažili se toho dosáhnout. My Romové potřebujeme vzory.

Když uvidí, že je možné se dostat výše než na pracák, inspiruje je to.“

„Budeme pracovat na nových písničkách,“ popisuje plány kapely jeden z jejích členů, Patrik Doležal, „rádi bychom vylezli z nahrávacího studia ven. Chceme mít více živých klubových vystoupení.“

Salesiánské středisko Štěpána Trochty působí v Teplicích již od roku 1999. Je otevřené všem dětem a mladým lidem do 26 let. „V obou našich teplických střediscích, v Proseticích i v Trnovanech, mohou děti trávit volný čas, napsat si úkoly, navštěvovat zájmové kroužky, realizovat své hudební i jiné nápady nebo třeba řešit s pracovníky osobní problémy,“ popisuje nabídku střediska jeho ředitel, Mgr. Ing. Ladislav Nádvorník. Díky podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstva práce a sociálních věcí ČR je středisko finančně dostupné i pro děti a mládež ze sociálně slabého prostředí. Kromě programů pro ně nabízí středisko pomoc také rodinám s dětmi – právní poradenství, řešení dluhů a exekucí, pomoc při výchově dětí, doprovod ke státním i jiným institucím a podobně.

Více informací na webových stránkách www.teplice.sdb.cz nebo na stránkách sociální sítě Facebook.

Mgr. Jana Švecová, sociální pracovníce

Koncert v lenešickém kostele

Na svátek sv. Šimona a Judy, 28. října 2012, se konal v lenešickém kostele klavírní koncert místního rodáka Vladimíra Heulera. Datum koncertu nebylo vybráno náhodně, těmto dvěma světcům je kostel zasvěcen. Koncert byl pro místní obyvatele významný tím, že se kostel po čtyřech letech od pádu věže opět otevřel veřejnosti k trvalému používání. Vladimír Heuler návštěvníky provedl hudbou od období baroka do první republiky. Úvodní slovo pronesl P. Rudolf Prey, který v závěru své promluvy přítomným požel. Ti, kteří se přišli podívat, mohli zhlédnout nově restaurovaný oltářní obraz. Na jeho obnově se podílely restaurátorky paní Eva Votočková, která restaurovala obraz, a paní Markéta Kynclová, jež opravovala rám.

Obraz ve své plné kráse tak opět zdobí lenešický kostel.

Foto Zdeněk Plaček

Samotnému koncertu předcházela téměř roční příprava, během které bylo nutné oddělit loď kostela staveniště věže. To se podařilo i díky pomoci místních hasičů a myslivců. Na záchraně kostela se i letos podíleli odsouzení z věznic Bělušice.

Zdeněk Plaček, o. s. Lenos, Lenešice

Odcizené památky se vrátily zpět

Z Rakouska se na konci listopadu vrátilo zpět do České republiky 39 dřevěných a pískovcových soch, které byly v minulosti odcizeny a následně nezákonně vyvezeny.

Ministerstvo kultury vedlo od roku 2008 soudní spor o jejich vydání s rakouským překupníkem, který definitivně prohrál a nyní musí všechny zajištěné sochy bez náhrady vydat. Celková cena soch byla stanovena na 159 800 EUR.

Do litoměřické diecéze se tak vrátily pískovcové plastiky dvou andělů s rohy hojnosti z roku 1831, které doplňovaly sousoší sv. Jana Nepomuckého a které byly odcizeny z obce Janov nad Nisou, a barokní dřevorezba sv. Šebestiána z 2. poloviny 17. století, odcizená z kostela sv. Bartoloměje v Žandově.

Soubor soch byl zajištěn rakouskou policií při domovních prohlídkách. Při následné identifikaci vyšlo najevo, že se jedná o předměty, pocházející z trezné činnosti, která postihla jak sakrální, tak exteriérové objekty napříč celou Českou republikou. Předměty byly navíc zveřejněny v internetovém pátracím portálu Policie ČR jako odcizená umělecká díla. Jedná o doposud největší případ, který Ministerstvo kultury od roku 2004 vedlo. Celý soubor soch představí ministerstvo kultury na slavnostní tiskové konferenci příští týden, poté budou všechny kulturní statky navraceny původním majitelům.

Jana Michálková

Nadace Občanského fóra

Certifikát

16. ročník grantového programu „Opomíjené památky – 2012“

Název organizace: Římskokatolická farnost Křešice u Litoměřic
Název projektu: Restaurování sochařského díla – křtitelnice
Výše příspěvku: 35 000 Kč
Slovo: Třicet pět tisíc korun českých

V Praze, 21. listopadu 2012

Engmar Havlová, CSc.
Předsedkyně správní rady Nadace Občanského fóra

Oslavy 333. výročí založení gymnázia v Bohosudově

Letos jsme oslavili významné výročí. Roku 1679 byla v Bohosudově založena tzv. latinská škola, která stála u zrodu dnešního Biskupského gymnázia. Naše škola se tedy řadí k nejstarším školám u nás.

Veškeré oslavy spočínuly na bedrech studentů. Studentský parlament připravil program oslav na čtvrtek 8. listopadu, kdy byla škola přístupná od rána do pozdního večera. Program byl připraven pro studenty a pro návštěvníky, ale nakonec se většina studentů zapojila do organizování bohatého programu.

Žáci a studenti jste mohli potkat všude – ve velké tělocvičně byl připraven blok složený z módní přehlídky, aerobiku, klasického tance a hudebního vystoupení. V malé tělocvičně úspěšně sportovci naší školy připravili hry pro děti z prvního stupně a předvedli bojové sporty. Školní sbor Iuvenes doprovázel slavnostní mši svatou Mons. Jana Baxanta v bohosudovské bazilice Sedmibolestné Panny Marie.

Návštěvníci si mohli prohlédnout školu za doprovodu dalších dobrovolníků, vyzkoušet si některé „studentské“ aktivity v odborných učebnách, které pod vedením učitelů nabízeli sami žáci, a nakonec si odpočinout v zrekonstruovaném Školním klubu při dobrém občerstvení.

Dobrovolníci měli po celý den plné ruce práce. Přijelo se na nás podívat více než patnáct bývalých studentů z let 1947–1950, což je k jejich průměrnému věku kolem osmdesáti let úctyhodný výkon. Další návštěvníci tvořili pestrou paletu absolventů z let nedávných, bývalí učitelé, za krajský úřad naši školu navštívila Ing. Holíková. Přijeli se na nás podívat i kolegové ze spřáteleného Biskupského gymnázia ve Varnsdorfu a kolegové z okolních škol. Mezi

nejvýznamnější návštěvníky patřili Ing. Dubský, místostarosta města, a Mons. Baxant, biskup litoměřický.

Oslavy pokračovaly v pátek 9. listopadu dopolední přehlídkou sborů Bohosudovská nota. Festival má už dlouholetou tradici. Letos se ho zúčastnilo 14 pěveckých sborů, které vystoupily během více než dvouhodinového programu. Večer byly oslavy ukončeny Svatomartinským plesem, kde se sešli všichni – studenti bývalí i současní, učitelé, rodiče a všichni milovníci dobré zábavy.

Napsali jste...

Průběh, odezvy a hodnocení oslav potvrdily, že naše škola poskytuje žákům nejen kvalitní vzdělání, ale i dovednosti, které nejsou popsány v žádných osnovách – sebevědomí, empatii, schopnost domluvit se na řešení problému a zodpovědnost za společně tvořené dílo. Jsme pyšní, že se nám daří pokračovat v tradici školy, která se nesnaží pouze vzdělávat, ale především vychovávat osobnosti zodpovědné nejen za sebe.

Mgr. Iva Reichová, učitelka školy

Bohosudovský Korálek

Studentům Biskupského gymnázia a žákům Základní školy přibyli 1. září 2012 noví kamarádi, a to ti nejmenší, kteří se stali žáky nově vzniklé mateřské školy Bohosudovský Korálek. Stala se součástí Biskupského gymnázia, Základní školy a Mateřské školy Bohosudov.

Slavnostní otevření proběhlo v rámci oslav 333 let od vzniku školy a 20. výročí trvání novodobého gymnázia

8. listopadu 2012 v 9.30 hodin symbolickým přestřižením pásky. Tohoto aktu se ujal krupský místostarosta Ing. Dubský spolu se starostou města Dubí Ing. Pípalem za účasti dětí, vedení školy a dalších milých a významných hostů.

Hlubokým dojmem bylo osobní setkání dětí s litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem. Se všemi dětmi se osobně seznámil a popřál jim dobré zázemí a hezky prožité chvíle v mateřské škole. Od dětí přijal, tak jako ostatní hosté, symbolický náramek z korálků a poděkování vyjádřené písničkou.

Poděkování, že v těchto prostorech vznikla nová školička pro nejmenší, patří zejména ředitelce školy Mgr. Bc. Janě Pucharové, lidem z městského úřadu, kteří nás od začátku podporovali, sponzorům, kteří se podíleli na vybavení školy, a samozřejmě žákům, studentům, učitelům a pracovníkům školy, kteří nás mezi sebe přijali.

Bc. Eva Kučerová,

MŠ Bohosudovský Korálek

Farní duchovní obnova v Mladé Boleslavi

Tématem farní duchovní obnovy, která u nás probíhala 8. prosince s trutnovským premonstrátem P. Adrianem Jaroslavem Sedlákem, bylo blahoslavenství. Přemýšleli jsme nad texty Mt 5,1-12 a Mt 25,31-46.

V adventu jsme vyzváni ke změně smýšlení. Blahoslavení budou ti, kteří konají skutky bliženecké lásky. Kardinál František Tomášek řekl: „Boží slovo není pro diskusi, ale k akci.“ Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni – pláč je zde obrazem újmy, ztráty nebo bolesti. Alexander Solženicyn hovořil nejen o právu být informován, ale rovněž o právu být neinformován. V dnešním veletoku informací je nutno si pečlivě vybírat skutečně potřebné informace – a zbylým balastem se vůbec nezdržovat. Je nutné si klást otázku, zda to, co děláme, chce po mně Bůh.

Zhoubnou nemocí této doby jsou lidé, nominující sami sebe do „spravedlivého“ postoje. Tímto postojem potom otravují okolí. Budeme-li hledat nejprve království Boží, pomůže nám to jak ve správném výběru informací, tak v rozlišování spravedlivých a „spravedlivých“ názorů. Řada věcí není nutná pro náš život – nenecháme se jimi obrát o čas a vnitřní

pokoj. Starejme se o to, aby pokoj byl v osobách, se kterými žijeme. „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha.“ Naše srdce jsou stvořena pro lásku, toužíme milovat a být milováni. Jednejme s čistým srdcem, tedy čitelně. Šťastný člověk je ten, který je ve svém životě doma. Uměním není útočit přes média, ale působit pokoj. Necht' jsou naše skutky naší vizitkou ke chvále Boží.

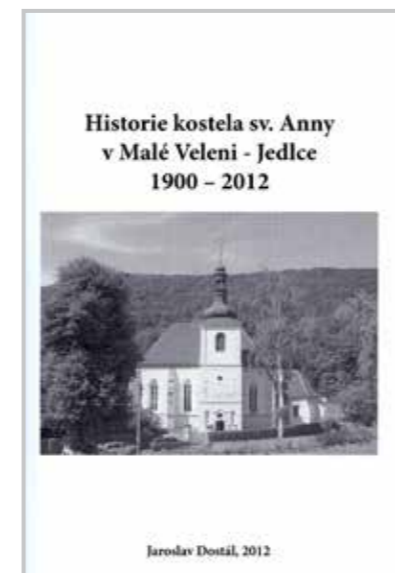
Po přednášce jsme se přesunuli na faru, kde bylo tradičně vzorně nachystáno agapé a P. Sedlák s námi otevřeně besedoval.

Cítili jsme, že nám bylo řečeno pravé slovo v pravý čas. Děkuje mu za pozeňaná slova. Modleme se za to, aby padla do úrodné půdy, za církev, tedy za každého z nás, pro Boha konajícího.

Milan Mareš, Mladá Boleslav

O kostele v Jedlce vznikla po 78 letech druhá publikace

Díky správci farnosti, Mgr. Marcelovi Hrubému, byla v roce 2012 dokončena oprava kostela sv. Anny v Jedlce, která si vyžádala 12 milionů korun. Dokončení opravy bylo původně plánováno na rok 2011, rok 777. výročí založení kostela, ale práce se protáhly až do následujícího roku, kdy byl kostel slavnostně pozeňán dne 22. září 2012 Mons. Janem Baxantem, biskupem litoměřickým.

Historii kostela sv. Anny v Jedlce od roku 1234 do roku 1903 podle archivních materiálů sestavil a vydal bývalý německý regionální historik a řídící učitel v obci Emil Neder. Originál, psaný švabachem, je uložený v Oblastním archivu v Děčíně. V roce 2008 jsem se rozhodl zařídit překlad textu a vydat publikaci

(v české i německé mutaci).

Po roce 1900 je velmi málo informací o historii kostela, proto jsem chtěl volně navázat na výše uvedenou publikaci a sestavit historii kostela do září 2012. V textu najdete opět přeložený text od Emila Nedera (pojednání k 700. výročí založení kostela v roce 1934) i zmínky z hlubší historie, například překlady textů z tubusu ve věži kostela z let 1718 a 1917, několik slov o vzniku krypty, u které jsme prováděli záchranný průzkum, v kapitole o slunečních hodinách bylo nutné stručně napsat o jejich vzniku atd. K farnosti patřila v minulosti i Velká Veleň, proto je tam zmínka o kapli a nově postavené kapličce a křížích.

Naše Kulturně – historické sdružení Malé Veleň, Jedlky a Soutěsky vzniklo v roce 2007. Jedním z jeho úkolů bylo vyklidit a uklidit kostel, aby byl alespoň trochu důstojným stánkem. Uplynulo pět let a já se s údivem skláním před správcem kostela, který na sebe převzal nelehký úkol obnovy, ale také před všemi, kdo na opravě pracovali, na odbornících, restaurátorech, kteří byli schopni například se stropu sejmut nástropní malby a znovu po restaurování je umístit zpět.

V publikaci je pouze zlomek fotografií, které zachycují minulost i současnost kostela. Značné množství jich je v mém soukromém archivu a v soukromé kronice, kterou píši. V případě zájmu je možné je zaslat elektronickou poštou.

Jaroslav Dostál, mala-velen@seznam.cz

V Jeníkově žehnali sochy Jiřího Šmída

V sobotu 27. října 2012 byly v Jeníkově u kaple sv. Anny pozeňány nové sochy sv. Michaela archanděla, sv. Jáchyma, sv. Josefa a Panny Marie, které vysekal z kmenů stromů pan Ivan Šmíd.

U každé žehnané sochy jeníkovské děti zazpívaly písničku, otec Marek Dunda řekl duchovní slovo a všichni společně jsme se modlili na nejruznější úmysly: u sv. Michaela archanděla to byla důvěra Bohu, u kterého není nic nemožného, u sv. Jáchyma dobré plnění našich povinností, u sv. Josefa šťastná hodina smrti a u Panny Marie láska k Bohu.

Naše kroky také směřovaly do kaple sv. Anny, kde jsme zpívali a modlili

se za dobré maminky a babičky.

Nakonec jsme zazpívali státní hymnu a otec Marek nám udělil pozeňání. Na úplný závěr nás vybídl k tomu, abychom se právě pozeňaných soch dotkli a vložili do nich svůj úmysl nebo prosbu.

Bohu díky všem, kdo se o sochy zasloužili – tomu, kdo je vytesal, i těm, kdo si určitou sochu koupili, a tak vlastně tento krásný projekt v Jeníkově podpořili. Kéž jim Pán Bůh jejich dobrotu odplatí.

Dana Tichá, Brno

Svatováclavská mše svatá v Kadani

Tradiční Svatojáclavská mše svatá v kostele Zvěstování Panny Marie ve františkánském klášteře v Kadani proběhla před oficiálním zahájením Svatojáclavského vinobraní. V prostorách kostela v této době stálo lešení, jak je vidět na snímku. Město Kadaň přispívá na opravu tohoto velkého, bohatě zdobeného svatojáclavského chrámu s řadou soch, maleb a umělecké výzdoby si to zaslouží.

Pavel Wolf, Kadaň

Pište nám na adresu zdislava@dlm.cz

Oblastní charita Ústí nad Labem (dále jen OCH Ústí nad Labem) je jednou ze dvanácti profesionálních charit litoměřické diecéze. Sídli na adrese: Štefánikova 246/1, Ústí nad Labem. V průběhu působení ústecké Charity se vystřídal celkem pět ředitelů, v současné době zastává druhým rokem místo ředitelky Mgr. Petra Szaflnerová Bimonová, Dis.

Stejně jako ostatní charity, tak i ústecká poskytuje pomoc širokému spektru lidí, od osob bez přístřeší až po seniory. Jak vyplývá již z motto Charity – „Člověk nám není inostejný“, velký důraz klade zejména na přístup ke klientům, který je ryze individuální, opírající se o křesťanské principy.

Jak jsme začínali

Do roku 1999 působila v Ústí pouze dobrovolná Farní charita. Tehdy práce dobrovolníků, převážně z farnosti, spočívala především v organizování burzy ošacení, vedení charitního šatníku, ale také navštěvování domovů pro seniory nebo nemocnic či ústavů sociální péče. Profesionální Oblastní charita Ústí nad Labem tedy působí v Ústí až od roku 2000.

Hranice města nás neomezují

Ústecká Charita sice sídlí v Ústí, tím však její působnost nekončí. Přestože její chod zajišťuje pouze 50 pracovníků, nabízí své služby kromě státního Ústí také obyvatelům okolních měst a obcí. Působí v sousedících Chabařovicích, kde provozuje Dům pokojného stáří sv. Ludmily, ale zájemci o charitní služby přicházejí i z dalších obcí. Významnou roli hraje fakt, že některé služby mají nejen místní, ale také krajskou působnost. Jedná se především o sociální služby poskytované seniorům a osobám bez přístřeší.

V začátcích pomohlo město

První službou, kterou OCH Ústí zahájila svou činnost, byla služba pro osoby bez přístřeší – azylový dům. „Charita vycházela především z místních potřeb. Magistrát města v roce 1999 vypsál výzvu k vypracování a předložení projektu – realizace služeb azylového domu pro bezdomovce. Záměru se ujala Charita, ten byl přijat a zároveň byla přislíbena i finanční podpora města,“ vzpomíná

bývalá ředitelka Oblastní charity Vlasta Kopsková.

V současné době je azylový dům součástí Domu Samaritán, který je určen osobám bez přístřeší a nabízí komplex tří na sebe navazujících služeb.

Dům Samaritán

Štefánikova 1, 400 01 Ústí n. Labem, tel.: 475 601 805

První ze služeb Domu Samaritán je **Azylový dům Samaritán**, azylový dům pro muže a ženy, který nabízí třiceti mužům a třinácti ženám přechodné ubytování maximálně na dobu jednoho roku. Druhou ze služeb je Nízkoprahové denní centrum **Centrum pomoci Samaritán**, které poskytuje saturaci základních potřeb prostřednictvím stravy, možnosti osobní hygieny nebo ošacení. Třetí službou je **Noclehárna Samaritán**, umožňující přechodný nocleh pro třináct osob, především ale teplo a možnost osobní hygieny.

Dům Světluška

Národního odboje 634/23, Ústí nad Labem, tel.: 475 221 211

Služby Domu Světluška jsou rovněž rozděleny do tří sociálních služeb a zaměřují se na osoby ohrožené sociálním vyloučením nebo již sociálně vyloučené.

Centrum služeb pro rodinu Světluška nabízí sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi do 15 let s doplňkovým programem předškolního vzdělávání pro děti ze sociálně znevýhodněného prostředí.

Komunitní centrum Světluška, nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, nabízí aktivizační, motivační, kulturní, volnočasové nebo sportovní programy pro děti a mládež od 6 do 18 let.

Terénní programy jsou třetí službou Domu Světluška určenou dospělým osobám, které jsou ohroženy

sociálním vyloučením nebo sociálně vyloučení již jsou.

Dům pokojného stáří sv. Ludmily

V Aleji 434, Ústí nad Labem, tel.: 475 225 185

V roce 2005 byl zkolaudován objekt Domu pokojného stáří sv. Ludmily v Chabařovicích, který v současné době nabízí sociální služby seniorům z Ústecka.

Domov pro seniory je určen třiceti seniorům nad 65 let a nabízí ubytování, stravu, pomoc při péči o vlastní osobu, zdravotní a ošetrovatelskou péči nebo sociálně terapeutické a aktivizační činnosti. Poslední službou, kterou ústecká Charita zprovoznila v lednu 2012, je **Domov se zvláštním režimem**, kterým se rozšířily služby stávajícího Domu pokojného stáří sv. Ludmily a jenž nabízí ty samé služby

jako Domov pro seniory s rozšířenou nabídkou sociálně terapeutických

a aktivizačních činností seniorům s Alzheimerovou chorobou, stařečkou či jiným typem demencí.

Centrum služeb pro rodinu Ovečka

Poláčkova 2, Ústí nad Labem, tel.: 475 212 314

Centrum služeb pro rodinu Ovečka (dříve Archa) je nízkoprahovým zařízením pro děti a mládež.

Nabízí prorodinné aktivity, poradenství rodinám s dětmi, od února 2012 také programy předškolního vzdělávání, vycházející z pedagogiky M. Montessori (tzv. miniškolku) nebo tzv. volnou hernu, což je prostor ke společnému trávení volného času rodičů s dětmi. Dále toto zařízení organizuje celou řadu zájmových aktivit, a to jak pro děti, tak pro dospělé, např. jazykové kurzy, jógu, různá cvičení rodičů s dětmi apod. Související sociální službou, která spadá pod Centrum pro rodinu Ovečka, je druhé nízkoprahové zařízení pro děti a mládež – **Klub Tykadlo**, který je určen dětem a mládeži v nepříznivé sociální situaci od 6 do 15 let.

Rotahufest

Vedle výše popsaných služeb pořádá Oblastní charita každoročně festival romské kultury – **ROTAHUFEST**, který se v letošním roce uskutečnil již po sedmé.

Jedná se o tanečně-hudební festival, což vyplývá již z názvu, který se skládá z počátečních písmen slov **romský tanečně hudební festival**. Během tohoto festivalu se prezentují převážně dětské romské taneční a hudební soubory z Ústecka, ale i z jiných regionů České republiky. Cílem festivalu je udržení a předávání kulturního odkazu Romů a romské kultury.

Během letošního ročníku vystoupilo devět tanečních souborů s více než dvěma sty tanečnicemi a zhlédlo jej více než čtyři sta osob. Vedle vystou-

pení tanečních souborů měli diváci možnost vidět také vystoupení hu-

debního hosta – Jana Bendiga.

Služby stále nestačí

„V nejkratším časovém horizontu je potřeba rozšířit kapacitu miniškolky, s čímž souvisí také získání akreditace Ministerstva školství ČR. Vede nás k tomu především velký zájem rodičů, který souvisí se současnou nedostatečnou kapacitou mateřských škol, ale také s dobrou zkušeností s námi nabízeným programem předškolního vzdělávání, který programově vychází z pedagogiky M. Montessori,“ vysvětluje ředitelka OCH.

Další službou, kterou je nutné rozšířit, je především noclehárna, a to noclehárna pro ženy. „Velkou překážkou nám je však nedostatečná kapacita stávajícího objektu,“ podotýká ředitelka Szaflnerová. „Stejně tak je naším záměrem rozšíření terénního programu v sociálně vyloučené lokalitě Střekov, kde v současnosti službu poskytujeme, a to o tzv. mobilní kancelář, kterou bychom chtěli umístit na některé ze střekovských ubytoven,“ dodává.

Dobrovolníci jsou k nezaplacení

V ústecké Charitě působí dobrovolní pracovníci v rámci všech středisek. Pomáhají jak při práci s dětmi a mládeží, tak i v zařízení pro seniory s přípravou kulturních aktivit.

V letošním roce proběhla rovněž akce tzv. firemního dobrovolnictví, kdy zaměstnanci společnosti RWE strávili jeden den v Domě pokojného stáří sv. Ludmily a pomáhali s úpravou venkovních ploch, malováním místností, výsadbou tují nebo natíráním plotu. „Dobrovolníci jsou pro Charitu opravdovou pomocí. Již to, že svou práci dělají, protože ji dělat chtějí, a ne pro peníze, hraje velkou roli v přístupu. Většinou jsou to lidé neskutečně obětaví a ochotní k jakékoliv činnosti či aktivitě nejen s klienty,“ nemůže si vynachválit

dobrovolné pracovníky paní ředitelka a dodává: „V naší Charitě nepůsobí jen dobrovolníci, ale působí zde rovněž v rámci stáží a praxí studenti středních, vyšších odborných nebo vysokých škol, zejména z ústecké UJEP.“

Připravila Edith Kroupová, DCH Litoměřice

Foto: archiv OCH Ústí nad Labem

Tříkrálová sbírka 2013

Počátkem ledna vyjdou do ulic měst a obcí litoměřické diecéze již potřinácté tříkráloví koledníci. V průběhu prvních čtrnácti dnů je budete opět pokřávat v ulicích našich měst a obcí.

Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický, požehnal koledníkům 2. ledna 2013 v kostele Všech svatých v Litoměřicích.

Sbírka má ustálená pravidla, **vedoucím skupinky** musí být dospělá osoba vybavená průkazem koledníka. **Průkaz** obsahuje podpisy odpovědných osob, případně i razítko diecézní Charity. Údaje na průkazu koledníka musí souhlasit s údaji v jeho průkazu totožnosti, který si dárci může taktéž vyžádat.

Kasička, do které koledníci sbírku vybírají, musí být úředně zapečetěná místně příslušným městským či obecním úřadem nebo magistrátem. Číslo pokladničky musí souhlasit s číslem průkazky. Na kasičce je umístěna také nálepka se znakem Charity.

Obecným záměrem Tříkrálové sbírky roku 2013 je podpora charitního díla, pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí. Jedním z projektů, který z ní Diecézní charita Litoměřice podpoří, je Dobrovolnické centrum.

Jak mohu sbírku podpořit?

- dárcovskou SMS ve tvaru **DMS KOLEDA** na číslo 87 777 nebo finančním příspěvkem na tříkrálové konto
- jako koledník
- příspěvkem do kasičky koledníků

www.trikralovasbirka.cz

Místa pro získání plnomocných odpustků v Roce víry

Litoměřický biskup Jan Baxant v návaznosti na dekret Apoštolské penitenciáře o odpustcích během Roku víry ustanovil následující posvátná místa, na kterých lze kdykoliv během Roku víry (11. října 2012 až 24. listopadu 2013), za podmínek daných dekretem, získat plnomocné odpustky:

vikariát	místo	kostel
Českolipský vikariát	Jablonné v Podještědí	sv. Vavřince a Zdislavy
Děčínský vikariát	Varnsdorf	sv. Petra a Pavla
Krušnohorský vikariát	Chomutov	Nanebevzetí Panny Marie
Liberecký vikariát	Liberec	sv. Antonína Velikého
Litoměřický vikariát	Litoměřice	katedrála sv. Štěpána
Lounský vikariát	Louny	sv. Mikuláše
Mladoboleslavský vikariát	Mělník	sv. Petra a Pavla
Teplický vikariát	Teplice	sv. Jana Křtitele
Turnovský vikariát	Turnov	sv. Mikuláše
Ústecký vikariát	Ústí nad Labem	Nanebevzetí Panny Marie

Plnomocné odpustky lze podle dekretu získat také při vikariátní pouti vyhlášené okrskovým vikářem na poutním místě vikariátu v den konání pouti.

Z rozhodnutí okrskového vikáře Józefa Szeligy lze získat plnomocné odpustky v Doksanech při poutích za nová kněžská a řeholní povolání, které se konají každý první pátek v měsíci.

Přehled sbírek konaných v roce 2013

Termín	Účel sbírky	Variabilní symbol
20. 1. 2013	Na katolické školy	649 112
24. 2. 2013	Svatopetrský halář	649 113
17. 3. 2013	Na pojištění diecéze	649 222
29. 3. 2013	Na Svatou zemi (pokladnička u Božího hrobu)	649 114
21. 4. 2013	Na záchranu kostelů	649 117
19. 5. 2013	Na TV Noe	649 116
16. 6. 2013	Na bohoslovce	649 115
15. 9. 2013	Na Charitu	
20. 10. 2013	Na misie	649 118
17. 11. 2013	Na pojištění diecéze	649 222
26. 12. 2013	Na potřeby diecéze „Svatoštěpánská koleda“	649 121

Z diáře Mons. Jana Baxanta

1. 10.00 hod. Novoroční bohoslužba, katedrála sv. Štěpána, Litoměřice
2. 1. 10.00 hod. Žehnání tříkrálovým koledníkům, kostel Všechných svatých, Litoměřice
13. 1. 4.00 hod. Filipovská pouť, Filipov

Z diáře P. Stanislava Příbyla CSSR

3. 1. 10.00 hod. Zasedání Umělecko-technické rady, biskupská kurie, Litoměřice
3. 1. 14.00 hod. Zasedání konzistoře, biskupská kurie, Litoměřice
9. 1. 19.00 hod. Benefiční koncert Arcidiecézní charity Praha, Stavovské divadlo, Praha
17. 1. 14.00 hod. Zasedání konzistoře, biskupská kurie, Litoměřice
31. 1. 14.00 hod. Zasedání konzistoře, biskupská kurie, Litoměřice

Milí čtenáři,

aby se pozvánky na akce pořádané ve vašich farnostech objevily v časopise Zdislava včas, pošlete nám, prosím, svoje oznámení až s dvouměsíčním předstihem na adresu:

Zdislava, Biskupství litoměřické,
Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice
nebo na
e-mail: zdislava@dlm.cz

Děkujeme, redakce časopisu

Objednávky Zdislavy mailem na

zdislava@in.cz

nebo poštou

Zdislava, Biskupství litoměřické
Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice

Prostrace

Kněžské svěcení, 8. 12. 2012, Litoměřice

Přívod kněží katedrálou sv. Štěpána. V popředí Ing. Pavel Morávek a Mgr. Josef Peňáz.

Požehnání od biskupa Jana Baxanta

Soaté přijímání

JABOK - Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická Centrum dalšího vzdělávání – Salmovská 8, Praha 2

NABÍZÍ VZDĚLÁVACÍ KURZY

pro pracovníky v sociálních službách, pedagogy i širokou veřejnost
Z nabídky na zimu 2013 vybíráme:

Akreditované kvalifikační kurzy

- Pracovník v sociálních službách (200 hodin) - od 30. ledna 2013
- Pedagog volného času („kroužkař“, 42 hodin) - od 14. března 2013

Akreditované kurzy dalšího vzdělávání

- 17. a 24. ledna - Specifika právní ochrany dětí pro pracovníky NNO
- 18. ledna - Vztah mezi klientem a pomáhajícím
- 24. a 25. ledna - Práce s vinou a smířením
- 20. ledna - Základy mediace pro pomáhající profese

Více informací naleznete na: www.jabok.cz/cdv

Kontaktní osoba – RNDr. Mgr. Ivana Čihánková: (+420) 603 330 793

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. Adresa redakce: Biskupství litoměřické - diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 1/1, 412 88 Litoměřice (zdislava@dlm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá P. Stanislav Příbyl (pribyl@dlm.cz). Redakce: Jana Michálková (michalkova@dlm.cz), Hana Klára Němečková (nemeckova@dlm.cz). Grafická úprava: Miroslav Zelenka. Tisk: Tiskárna PRIMA, s.r.o. (zelenka@primatisk.net). Objednávky a distribuci zajišťuje Vydavatelství IN, s.r.o. (zdislava@in.cz), tel. 775 598 604 prostřednictvím Postservisu. Nevýžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042.

Panna Maria v zeleni

autor Josef Führich
(narodil se v Chrastavě,
obraz daroval do svého rodiště v r. 1868)
olej na plátně, kostel sv. Vavřince Chrastava

Foto Ivo Habán, NPÚ Liberec

Ze sbírek litoměřické diecéze